

For at bringe kravet om antallet af stiftere i overensstemmelse med kravene i aktieselskabsloven, foreslås det endvidere, at antallet af stiftere slettes.

Til nr. 3

Som konsekvens af, at minimumsantallet af bestyrelsesmedlemmer ved den seneste ændring af § 13, stk. 1, blev nedsat fra 7 til 5, foreslås grænsen for selvspørgelse nedsat fra 6 til 4.

Til nr. 4

Bestemmelserne er identiske med nr. 3 i L 86.

Revisors ret til indkaldelse af og deltagelse i bestyrelsesmøder indebærer dels, at revisor sikres information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmer, og dels at revisor har mulighed for at orientere bestyrelsen om væsentlige regnskabsmæssige forhold af betydning for pengeinstitutets virksomhed. Som konsekvens heraf må det forudsættes, at revisor får tilsendt dagsorden med bilag på lige fod med bestyrelsesmedlemmer.

Den kompetence, der tillægges revisorerne, gælder for såvel eksterne som interne revisorer.

Til nr. 5

Det forudsættes, at tilsynet i forbindelse med indsendelsen af månedsbalancen overvåger de valuta- og renterisici, som forekommer, og at tilsynet samarbejder med pengeinstitutorganisationerne og Danmarks Nationalbank om risiciberegningen.

I forslaget åbnes der mulighed for at Finanstilsynet ved en uheldig udvikling kan fastsætte regler.

Til nr. 6, 7, 8 og 9

Under hensyn til etableringen af det indre marked for kreditinstitutter foreslås det at bevare adgangen til at medregne ansvarlig indskudskapital ved opgørelsen af egenkapitalen efter § 21, idet kravene til den ansvarlige egenkapitals kvalitet dog tydeliggøres og skærpes.

Den nuværende formulering af stk. 1 og 2 har givet anledning til fortolkningstvivl. Den ændrede formulering klargør, at indskydere af ansvarlig lånekapital også i tilfælde af konkurs fyldestgøres efter pengeinstitutets øvrige kreditorer. Den klargør endvidere, at det afgørende tidspunkt i relation til opsigelsesfristens udløb er *anmeldelsen* af betalingsstandsning, *beslutningen* om likvidation eller *afsigelsen* af konkursdekret.

I stk. 3 foreslås, at den oprindelige løbetid for ansvarlig indskudskapital skal være på mindst 5 år, og hvis gældens løbetid ikke er fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på mindst 5 år både for indskydere og for pengeinstitutter. Endvidere indskrænkes lige-

stillingen af ansvarlig indskudskapital med egenkapital årligt med 20 pct. af den oprindelige kapital de sidste 5 år inden den aftalte forfaldsdato. Bestemmelsen skal sikre, at pengeinstitutters ansvarlige indskudskapital, som ligestilles med egenkapital, ikke fra den ene dag til den anden reduceres med 100 pct.

I stk. 4 foreslås, at det af aftalen om ansvarlig indskudskapital, som ligestilles med egenkapital, skal fremgå, at kapitalen kun kan forfalde til betaling før den aftalte forfaldsdato, hvis pengeinstituttet træder i likvidation eller erklæres konkurs. Bestemmelsen skal hindre klausuler, der kan medføre, at den ansvarlige lånekapital forfalder, hvis kapitalgrundlaget forringes eller hvis pengeinstituttet bliver genstand for en rekonstruktion.

I stk. 5 foreslås, at Finanstilsynet kan tillade, at ansvarlig indskudskapital tilbagebetales før tiden. En forudsætning herfor vil i givet fald være, at pengeinstitutets egenkapitalprocent ikke dermed risikerer at komme i konflikt med den i § 21 fastsatte. Tilladelsen kan gives ud fra en samlet bedømmelse af pengeinstitutets stilling og vilkårene for den ansvarlige indskudskapital.

Stk. 6 og 7 er udtryk for princippet om, at den samme ansvarlige kapital ikke må bruges i to selskaber, den såkaldte »dobbelt-gearing-effekt«. Bestemmelserne skal hindre, at pengeinstitutterne tegner krydsende ansvarlig kapital, som medregnes ved beregningen af soliditeten flere steder. For at begrænsningen kan være effektiv, foreslås det, at ansvarlig indskudskapital i børsmægler selskaber og selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter ligeledes fratrækkes den ansvarlige kapital.

Til nr. 10

Bestemmelsen er identisk med nr. 7 i L 86.

Den nuværende § 23 har til formål at begrænse et pengeinstituts risici på en enkelt kunde, idet pengeinstitutterne ikke må have et engagement med en enkelt kunde, der overstiger 35 pct. af pengeinstitutets egenkapital. Såfremt direktionen og to trediedele af bestyrelsen er enig, kan engagementet forhøjes til 50 pct. af pengeinstitutets egenkapital.

Ved engagementer har loven hidtil kun henregnet »at yde kredit eller påtage sig garanti for«. Imidlertid kan et pengeinstitut have andre risici med en enkelt kunde, uden at disse risici er medtaget i den nuværende bestemmelse. Formålet med ændringen er derfor at medtage disse.

Risiciene opstår ved, at pengeinstitutets kunde på grund af sine økonomiske forhold, f.eks. konkurs, ikke kan gennemføre indgåede forretninger med pengeinstituttet. Pengeinstituttet kan derfor være nødsaget til at foretage en kompensationsforretning til an-